Jako "Píseň o Hildebrandovi" se označuje fragment básně nalezený v Kasselu.

Z původního díla se dochovalo pouze dva listy - pouhých 68 řádků textu

Tyto listy ovšem nejsou pozůstatky dávného rukopisu písně, nýbrž pouze přepisem jeho části - pravděpodobně písařské cvičení. Listy byly nalezeny coby první a poslední stránka na předsádce raně středověkého rukopisu.

Vznikly v klášteře ve Fuldě mezi lety 830-840 a Hildebrandslied tedy můžeme právem považovat za nejstarší známé dílo německé literatury.

Jazyk, kterým je psána, je starobavorština s malou příměsí staré sasštiny.

Námět písně je tradiční, tj. hrdinský, a líčí osudové setkání otce a syna po létech odloučení. Při opětovném setkání dojde k souboji. Konec je nedochován. Z dobového kontextu lze vyčíst Hadubrantovu smrt.

V básni se v narážkách setkáme také s postavami z učebnic dějepisu: Teoderichem a Odoakerem.

Ik gihorta dat seggen
dat sih urhettun anon muotin
Hiltibrant enti Hadubrant untar heriun tuem
sunufatarungo iro saro rihtun
garutun se iro gudhamun gurtun sih iro suert ana
helidos ubar hringa do sie to dero hiltiu ritun

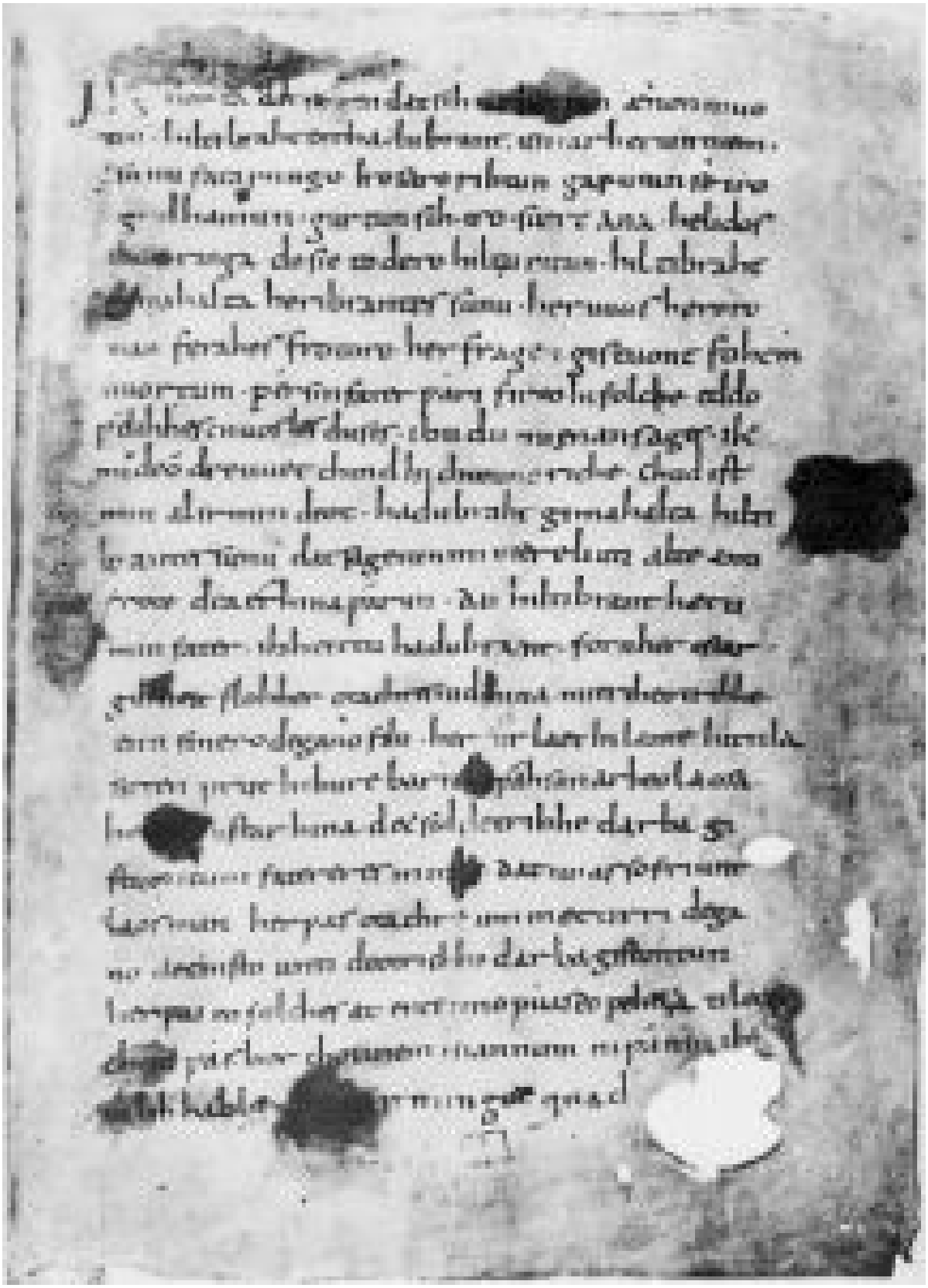

Ik gihorta dat seggen	Slyšel jsem příběh,
dat sih urhettun anon muotin	že na sebe narazili dva válečníci
Hiltibrant enti Hadubrant untar heriun tuem	Hildebrand a Hadubrant se svými vojsky.
sunufatarungo iro saro rihtun	Syn a otec oděli se řádně v zbroj,
garutun se iro gudhamun gurtun sih iro suert ana	nasadili své kroužkové košile, opásali se svými meči,
helidos ubar hringa do sie to dero hiltiu ritun	přes brň, než do boje vyjeli.
Hiltibrant gimahalta Heribrantes sunu her uuas heroro man	Promluvil Hildebrand, heribrantův syn - byl starší,
ferahes frotoro her fragen gistuont	taky zkušenější - otázal se první
fohem uuortum hwer sin fater wari	několika slovy, jaké je jeho otec
fireo in folche	příslušnosti v lidu,
eddo hwelihhes cnuosles du sis	"Nebo z jakého rodu jsi ty?
ibu du mi enan sages ik mi de odre uuet	Řekneš-li mi jméno, vím kdo jsou i ostatní,
chind in chunincriche chud ist mi al	děti z tvého lidu. Znám je mi celý národ."
irmindeot	Odpověděl Hadubrant, Hildebrandův syn:
Hadubrant gimahalta Hiltibrantes sunu	"Naší lidé mi řekli,
dat sagetun mi usere liuti	staří a zkušení, kteří již dlouho žijí,
alte anti frote dea érhina warun	že můj otec se jmenuje Hildebrand, já
dat Hiltibrant hatti min fater ih heittu	jmenuji se Hadubrant.
Hadubrant	kdys na východ přišel, utíkaje před
forn her ostar giweit floh her Otachres nid	odoakerovým hněvem,
hina miti Theotrihhe enti sinero degano filu	spolu s Teoderichem a mnoha jeho
her furlaet in lante luttila sitten	bojovníky.
prut in bure barn unwahsan	Opustil zemi svého lidu,
arbeo laosa her raet ostar hina	vzal s sebou mladou ženu,
des sid Detrihhe darba gistuontun	malé dítě. On na východ je odvezl.
fateres mines dat uuas so friuntlaos man	Pak pocítil více Ditrich ztrátu
her was Otachre ummet tirri	mého otce: Zůstal bez přítele.
degano dechisto miti Deotrihhe	Maje na Odoakara převelikou zlost,
her was eo folches at ente imo was eo fehta ti leop	stal se ditrichovým nejvěrnějším družiníkem.
chud was her chonnem mannum	Byl na čele vojska: vždy boj velmi vítal.
ni waniu ih iu lib habbe	Byl znám jako nejstatečnější muž.
wettu irmingot quad Hiltibrant obana ab heuane	Nevěřím, že ještě žije."
dat du neo dana halt mit sus sippan man	"Volám nebeského boha", pravil Hildebrant,
dinc ni gileitos	"za svědka,
want her do ar arme wuntane bauga	že tys dosud blízkému příbuznému za soka
cheisuringu gitan so imo se der chuning gap	nebyl určen !"
Huneo truhtin dat ih dir it nu bi huldi gibu	Nato sundal z ruky prsten,
Hadubrant gimahalta Hiltibrantes sunu	císařský prsten, jenž mu věnoval král,
mit geru scal man geba infahan	vládce Hunů: "Daruji ti jej z přátelství."
ort widar orte	Odvětil Hadubrant, Hildebrandův syn:
du bist dir alter Hun ummet spaher	"Člověk by měl takový dar přijmout kopím,
spenis mih mit dinem wortun wili mih dinu speru werpan	hrot proti hrotu.
pist also gialtet man so du ewin inwit fortos	jsi ty, starý Hune, velmi lstivý;
dat sagetun mi seolidante	kolébáš mne svými slovy, abys mne pak
westar ubar wentilseo dat inan wic furnam	svým kopím proklál.
	Jsi již starý, však stále velmi zákeřný.
	Pověděli mi mořeplavci,
	kteří připluli na západ přes moře, že vezou

tot is Hiltibrant Heribrantes suno
Hiltibrant gimahalta Heribrantes suno
wela gisihu ih in dinem hrustim
dat du habes heme herron goten
dat du noh bi desemo riche reccheo ni wurti
welaga nu, waltant got quad Hiltibrant
wewurt skihit
ih wallota sumaro enti wintro sehstic ur lante
dar man mih eo scerita in folc sceotantero
so man mir at burc enigeru banun ni gifasta
nu scal mih suasat chind suertu hauwan
breton mit sinu billiu eddo ih imo ti banin
werdan
doh maht du nu aodlihho ibu dir din ellen
taoc
in sus heremo man hrusti giwinnan
rauba birahanen ibu du dar enic reht habes
der si doh nu argosto quad Hiltibrant
ostarliuto
der dir nu wiges warne nu dih es so wel lustit
gudea gimeinun niuse de motti
hwerdar sih hiutu dero hregilo rumen muotti
erdo desero brunnono bedero uualtan
do lettun se arist asckim scritan
scarpen scurim dat in dem sciltim stont
do stoptun to samane staimbort hludun
heuwun harmlicco huitte scilti
unti im iro lintun luttila wurtun
giwigan miti wabnum ...

jméno:
Mrtev je Hildebrand, heribrantův syn."
Odvětil Hildebrand, heribrantův syn:
"Na tvé zbroji dobře vidím,
že doma jsi mocným pánem,
že jsi pro to musel odejít do vyhnanství. -
Staniž se nyní, vládnoucí bože", řekl
Hildebrand, "běh osudu!
Já procestoval zemi šedesát lét a zim,
Jsem lučištníkem v houfu lučištníků.
...
teď mne mé dítě mečem udeří,
srazí svou zbraní - nebo já zabiji jej.
přec můžeš teď snadno, dostačují-li tvé
schopnosti,
od starého muže získat jeho zbroj,
kořist odít, budeš-li na to mít právo."
"To bylo by nyní nejzlobnější", řekl
Hildebrand, "...
tobě bych měl teď boj odmítnout, když tak
prahneš
po boji mezi námi. Rozhodněme co musíme,
kdo z nás dvou o zbroj příjde,
komu ta brň připadne!"
Nejprve na sebe najeli kopími
tvrdým úderem, až se do štítů zabodly.
pak narazili jimi hlučně o sebe,
tloukli zuřivě do bílých štítů,
až se na třísky rozpadly,
od zbraní rozbité ...

---

literatura:

A.K.Wimmer, W.T.H. Jackson, Anthology of medieval literature 700-1500, 1998